

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het tweede gedeelte van de Gewone zitting van de
Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Straatsburg, 14-18 april 2008**

**Europese moslimgemeenschappen tegenover extremisme (Aanbeveling 1831 en
resolutie 1605)**

De gewelddadige en terroristische aanslagen die Europa en de wereld de laatste decennia gekend hebben, tonen de omvang aan van de terroristische dreiging toegeschreven aan individuen die het moslimfundamentalisme inroepen als inspiratiebron. De Assemblée waarschuwt voor de verwarring tussen de islam als godsdienst en het moslimfundamentalisme als ideologie, die politieke doelstellingen heeft en staat voor een samenlevingsmodel dat onverzoenbaar is met de waarden van de mensenrechten en de normen van de democratie. De schok tussen de beschavingen van de islam en van het Westen bestaat niet; maar er is wel een schok tussen de politieke ideologie van het moslimfundamentalisme en de ideologie van de democratie en de mensenrechten waarop de Europese landen gebaseerd zijn.

De Assemblée meent dat de Europese regeringen en moslimgemeenschappen moeten samenwerken om het aantrekkingspotentieel dat het moslimfundamentalisme duidelijk uitoefent op bepaalde personen te neutraliseren en om iedere vorm van radicalisering te voorkomen.

In haar resolutie nodigt de Assemblée de Europese moslimleiders uit om klaar en duidelijk terrorisme en extremisme te veroordelen, om de nadruk te leggen op het samengaan van de islam met de fundamentele Europese waarden, alsook om een gematigd islam aan te moedigen in de media, scholen en gevangenissen.

Tezelfdertijd nodigt zij de Lidstaten uit om krachtige maatregelen te nemen voor het wegwerken van de oorzaken van het extremisme – zoals discriminatie of islamofobie – en voor de politieke en burgerlijke integratie van de immigranten. Zij nodigt hen tevens uit om te waken over de strikte eerbiediging van de mensenrechten bij de toepassing van antiterroristische maatregelen.

Toespraak van mevr. Angela Merkel, Bondskanselier van Duitsland

In haar toespraak tot de Assemblée heeft de Duitse Bondskanselier, mevr. Angela Merkel, het terrorisme en de rechten van de minderheden aangehaald als voorbeelden om het werk van de Raad van Europa als “noodzakelijke behoeder van onze gemeenschappelijke waarden” tot zijn recht te laten komen.

In de strijd tegen het terrorisme, zei zij, moeten de veiligheidsvereisten en de bescherming van de individuele rechten met elkaar verzoend worden. Inzake de rechten van de minderheden, bevestigde zij de noodzaak van het verstevigen van de dialoog om te komen tot een juist evenwicht tussen autonomie en nationale cohesie.

In haar toespraak heeft de Kanselier tevens de Russische Federatie aangespoord tot de ratificatie van Protocol nr. 14 bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Na haar bezoek aan het Europees Hof voor de Rechten van de Mens - waar zij heeft vastgesteld dat er jaarlijks 50.000 verzoekschriften worden onderzocht - heeft zij onderstreept dat het Hof “zijn grenzen heeft bereikt” en “het voorwerp zou moeten uitmaken van een passende hervorming”.

Wat het Hof betreft, heeft zij tevens de Europese Unie (EU) ertoe aangespoord om toe te treden tot het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, zodat “elke burger” in de EU een klacht zou kunnen indienen, eventueel tegen Brussel, bij het Hof in Straatsburg.

Op de vraag van *senator Luc Van den Brande* over het beleid van Duitsland ten opzichte van de Russische Federatie in het raam van de relaties met de EU en meer bepaald inzake de energievoorziening van Europa, heeft de Kanselier geantwoord dat de EU besprekingen voert met de Russische Federatie met het oog op het afsluiten van een nieuw samenwerkingsakkoord en dat het energievraagstuk er deel zal van uitmaken. Zij heeft het belang onderstreept van goede relaties tussen de Europese instellingen en de Russische Federatie. In die context heeft zij eens te meer een oproep gedaan tot de Russische Federatie voor de ratificatie van Protocol nr. 14 bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Jaarlijks activiteitenverslag 2007 van de Commissaris voor de Mensenrechten van de Raad van Europa * (Document 11553)

Discriminatie en racisme, kinderrechten, gelijke kansen voor mannen en vrouwen, vrijheid van meningsuiting en onafhankelijkheid van het gerecht, behoren tot de kwesties die nog steeds aanleiding geven tot grote bezorgdheid in de Lidstaten, verklaarde de h. Thomas Hammarberg, Commissaris voor de Mensenrechten, bij de voorstelling van zijn jaarverslag 2007 aan de Assemblée.

In zijn vraag heeft *senator Luc Van den Brande* doen opmerken dat in zes Lidstaten van de Raad van Europa de vrijheid van meningsuiting en de persvrijheid op grote moeilijkheden stoten en dat in twee andere Staten de toestand ernstig is. Hij had graag geweten wat de Commissaris daaraan denkt te doen.

In zijn antwoord onderstreepte de Commissaris dat de media een essentiële rol spelen bij het opsporen en het openbaar maken van problemen inzake mensenrechten en dat het dus zeer belangrijk is samen te werken met de “juiste” journalisten. Hij heeft het belang onderstreept van de ombudsmannen voor de bevordering van de mensenrechten. Volgens de Commissaris volstaat het niet op te treden op Europees of internationaal niveau voor de eerbiediging van de mensenrechten, vermits de beslissingen ter zake op lokaal of nationaal niveau worden genomen. Vandaar het belang om partnerships met de ombudsmannen in de Lidstaten aan te gaan.

In zijn vraag heeft *senator Geert Lambert* eraan herinnerd dat Bulgarije veroordeeld werd omdat het land de partij “OMO Ilinden Pirin” verhinderd had deel te nemen aan de verkiezingen. Hij wenst te weten of Bulgarije de bedoeling heeft om zich te schikken naar de bepalingen van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

In zijn antwoord heeft de Commissaris verklaard deze kwestie in Sofia te hebben aangekaart met de minister van Buitenlandse zaken. Hij hoopt dat de Bulgaarse autoriteiten het arrest zullen uitvoeren en de richting zullen uitgaan die werd aanbevolen door het Minstercomité.

* De Commissaris voor de Rechten van de Mens heeft de bedoeling een officieel bezoek aan België te brengen in december 2008.

Misbruik van de strafrechtspleging in Wit-Rusland* (Resolutie 1606 en aanbeveling 1832)

De Assemblee laat zich afkeurend uit over het veelvuldig misbruik van de strafrechtspleging voor politieke redenen dat de laatste jaren in de Republiek Wit-Rusland voorkomt. Dat misbruik neemt verschillende vormen aan, zoals de willekeurige toepassing van specifieke bepalingen die vreedzame en legitieme activiteiten van oppositiepartijen of onafhankelijke media omvormen tot strafbare feiten, of nog, willekeurige veroordelingen van politieke opposanten, na een zeer onrechtvaardig proces aangespannen onder het mom van algemene strafbepalingen zoals misbruik van functie, fraude en namaak. Een andere vorm is het blijven toepassen van de doodstraf.

In haar resolutie nodigt de Assemblee het Parlement van Wit-Rusland uit om dringend een moratorium af te kondigen op de terechtstellingen en om de doodstraf af te schaffen.

De Assemblee roept de rechters, procureurs en politieambtenaren van Wit-Rusland op om, in de mate van het mogelijke, te vermijden deel te nemen aan de misbruiken. Zij doet een oproep tot de verdedigers van de mensenrechten om een lijst bij te houden van de misbruiken en hun daders, zodat de dag dat het land zal behoren tot de familie van de Europese landen die de mensenrechten eerbiedigen, het gerecht kan optreden en de misdadigers voor hun verantwoordelijkheid kan stellen.

De Assemblee roept tevens de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika op om een beroep te blijven doen op “smart” sancties, zoals het visumverbod of het bevrozen van bezittingen, ten opzichte van leiders en ambtenaren van Wit-Rusland die verantwoordelijk zijn voor zware schendingen van de mensenrechten, mits de inachtneming van een rechtvaardige en transparante procedure.

In haar aanbeveling roept de Assemblee alle Lidstaten van de Raad van Europa op hun invloed aan te wenden bij de overheden van Wit-Rusland om een einde te maken aan de misbruiken.

* Senator Paul Wille, Ondervoorzitter van de Assemblee, zat dit debat voor.

Toegang tot veilige en legale abortus in Europa (Resolutie 1607)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat in het merendeel van de Lidstaten van de Raad van Europa abortus toegestaan is om het leven te redden van de moeder of om verscheidene andere redenen (verkrachting, incest, ...).

Tezelfdertijd is zij verontrust door het feit dat in vele van die landen de voorwaarden niet altijd verenigd zijn om vrouwen een effectieve toegang tot dat recht te verzekeren, door een gebrek aan plaatselijke verzorgingsstructuren, een gebrek aan geneesheren die abortus willen uitvoeren, verplichte wachttijden, ...

De Assemblee meent dat abortus zoveel mogelijk vermeden dient te worden en in geen geval mag worden beschouwd als middel voor gezinsplanning, maar dat het ook niet verboden mag worden, vermits dat enkel zou leiden tot traumatiserende clandestiene abortussen en tot abortustoerisme.

De Assemblee beklemtoont het recht van elk menselijk wezen op de eerbiediging van zijn fysieke integriteit en op de vrije beschikking over zijn lichaam. In die context zou de uiteindelijke keuze om al dan niet een abortus te ondergaan, moeten toekomen aan de vrouw die over de nodige middelen zou moeten kunnen beschikken om dat recht op effectieve wijze uit te oefenen.

In haar resolutie nodigt de Assemblee de Lidstaten van de Raad van Europa uit om:

- abortus te depenaliseren binnen redelijke zwangerschapstermijnen, voor zover dat nog niet is gebeurd;
- aan de vrouwen de effectieve uitoefening van het recht op een veilige en legale abortus te verzekeren en de beperkingen weg te werken die dat recht feitelijk of juridisch belemmeren;
- mannen en vrouwen de toegang te verzekeren tot contraceptie aan een redelijke prijs;
- verplichte seksuele en relationele vorming in te voeren voor jongeren.

In zijn tussenkomst heeft *senator Philippe Monfils* doen opmerken dat het een geëngageerd verslag betreft, vermits het aan de Lidstaten voorstelt om abortus te depenaliseren, maar dat het ook een verslag is met een grote menselijke dimensie door de manier waarop het de vrouw in het middelpunt van de problematiek plaatst.

Inzake abortus is het juist te spreken over de vrouw, zei hij. Eraan toevoegend dat vrouwen nog niet op alle vlakken op voet van gelijkheid staan met mannen, en evenmin de eerbiediging van hun rechten hebben verworven, getuige waarvan intrafamiliaal geweld en seksuele verminkingen.

Daar waar het bijna altijd de man is die aan de oorzaak ligt van een ongewilde zwangerschap, omdat het “machismo” - die vorm van superieure ingesteldheid bij mannen van bepaalde sociale klassen - het gebruik van condooms afwijst, laat de man de vrouw alleen opdraaien voor de gevolgen van de seksuele daad, verklaarde hij.

Hij beklemtoonde dat het juist dat beeld is van de ondergeschikte vrouw in het seksuele leven dat moet veranderen. Volgens hem zijn de argumenten van de tegenstanders - die beweren dat er leven is vanaf de verwekking - in feite drogredenen om de rechten van de vrouw te ontkennen, waardoor zij wordt herleid tot een eenvoudig technisch instrument voor de generatievernieuwing.

Als conclusie heeft hij een sleutelzin van het verslag aangehaald: “De uiteindelijke keuze om al dan niet een abortus te ondergaan, moet toekomen aan de vrouw en het recht van de vrouw om over haar lichaam te beschikken moet erkend worden.”

Zelfmoord van kinderen en jongeren in Europa: een groot probleem voor de volksgezondheid (Resolutie 1608)

De Assemblee doet opmerken dat zelfmoord bij jongeren vandaag de dag een groot probleem van de volksgezondheid geworden is. Het wordt onderschat, want jaarlijks zijn er duizenden doden, meer nog dan bij verkeersongelukken. Het is veelal het gevolg van zowel psychologische als sociale factoren. Vaak gaat het om een hulpkreet die een groot gevoel van onbehagen weergeeft.

In haar resolutie schuift de Assemblee een reeks maatregelen naar voren die de Lidstaten zouden kunnen nemen inzake de opsporing en preventie van zelfmoord bij kinderen en jongeren. Zo nodigt zij de regeringen uit om er een beleidsprioriteit van te maken en om een passend sociaal en gezondheidsbeleid uit te werken.

Voor de Assemblee ligt de nadruk op het verlenen van psychosociale steun: opvangstructuren voor verwarde jongeren en ondersteuningsprogramma's voor gezinnen om hen te helpen bij een succesvolle sociale integratie van de jongeren.

De Assemblee beklemtoont dat de maatregelen inzake psychosociale steun en psychologische hulpverlening des te belangrijker zijn in geval van recidive.

De Assemblee doet eveneens een oproep om de maatregelen te versterken in de strijd tegen homofobie en de stigmatisering van alle vormen van seksueel gedrag, gelet op de opmerkelijk hoge zelfmoordcijfers binnen de groep lesbische, homoseksuele, biseksuele en transseksuele jongeren. Om een tegengewicht te vormen voor de verheerlijking van zelfmoord op Internet, roept de Assemblee de Lidstaten ook op om gerichte informatie te verspreiden en online hulp te verlenen tegen zelfmoord.

Urgentiedebat: de werking van de democratische instellingen in Armenië (Resolutie 1609)

De Assemblee meent dat de enige manier om een einde te maken aan de huidige crisis in Armenië en het land vooruitgang te laten boeken, bestaat in het doorvoeren van hervormingen van het politieke systeem en het verkiezingsproces, het waarborgen van de onafhankelijkheid van de justitie en van de openbare media, alsook van de vrijheid van vergadering, en het stoppen van arrestaties en opsluitingen voor politieke doeleinden.

In haar resolutie spoort de Assemblee Armenië eveneens aan om een open en constructieve dialoog te voeren tussen alle politieke krachten in de Armeense samenleving. De Assemblee somt drie voorafgaande voorwaarden op voor het houden van dergelijke dialoog:

- het onmiddellijk openen van een onafhankelijk onderzoek inzake de gebeurtenissen van 1 maart (waarbij tien doden en tweehonderd gewonden te betreuren vielen);
- de dringende bevrijding van personen die worden vastgehouden op basis van beschuldigingen die kunstmatig en politiek lijken;
- de onmiddellijke opheffing van de recente amendementen op de wet inzake het houden van vergaderingen, zittingen, bijeenkomsten en betogingen, die tegenstrijdig zijn met de Europese normen.

Zolang die voorwaarden niet vervuld zijn en er niet op ernstige wijze werd overgegaan tot een open dialoog over hervormingen, staat voor de Assemblee de geloofwaardigheid van Armenië als lid van de Raad van Europa op het spel.

Zij zou dan ook de mogelijkheid kunnen overwegen om bij het begin van de zitting van juni 2008 het stemrecht van de Armeense delegatie bij de Assemblee op te schorten, indien er tegen dan geen aanzienlijke vooruitgang werd geboekt inzake de vermelde vereisten.

Toespraak van de h. Bernard Kouchner, Minister van Buitenlandse en Europese zaken van Frankrijk

In zijn toespraak tot de Assemblee heeft de h. Bernard Kouchner, Minister van Buitenlandse en Europese zaken van Frankrijk, hulde gebracht aan het optreden van de Raad van Europa, die reeds sinds 60 jaar een degelijk instrument is voor de vrijheid en vrede in Europa. Hij heeft ook een ‘vriendelijke en plechtige’ oproep gedaan tot de Russische Federatie voor de ratificatie van Protocol nr. 14 bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Senator Luc Van den Brande stelde hem een vraag over de Europese Mediterrane gemeenschap. “Denkt u dat het niet alleen de aangrenzende landen aanbelangt, maar wel dat het de gemeenschap van de 27 en van de 47 betreft?”, wou hij weten. Verder heeft hij ook gevraagd welke de rol de Assemblee en de Raad van Europa kunnen hebben bij de investering in vrede en mensenrechten binnen een gemeenschappelijk geheel.

De Minister heeft het geantwoord dat er in wezen geen verschil is tussen de 27 en de 47, vermits zij gemeenschappelijke gevechten leveren. Hij heeft onderstreept dat de EU niet de concurrent is van de Raad van Europa, maar wel een metgezel. Hij merkte daarbij op dat elkeen zich moet specialiseren: de EU heeft massaal geïnvesteerd in een politiek systeem dat de landen naar elkaar toebrengt, terwijl de Raad van Europa een geweldige specialisatie heeft, namelijk de strijd voor de mensenrechten en de Rechtsstaat.

Wat het voorbeeld van de Middellandse Zee betreft, waar de Raad van Europa over een Noord-Zuid Centrum beschikt en de EU het Barcelonaproces heeft, benadrukte hij de samenwerking, vermits het geen zin heeft de toegang tot dezelfde personen en de debatten te vermenigvuldigen, wanneer ze gemeenschappelijk zouden kunnen zijn.

Toetreding van de Europese Unie/van de Europese Gemeenschap tot het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (Resolutie 1610 en aanbeveling 1834)

De Assemblee is tevreden over het feit dat de toetredingskwestie van de Europese Unie (EU) tot het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) vandaag de dag op een brede consensus kan rekenen.

Volgens de Assemblee zou de toetreding een sterk signaal zijn betreffende de duidelijke inzet voor de bescherming van de mensenrechten, niet alleen binnen de EU-grenzen, maar ook over het hele Europese continent, en zou die de aard van de EU als rechtsgemeenschap benadrukken.

De Assemblee herhaalt de argumenten voor de toetreding, zoals onder meer een betere bescherming van de rechten van de individuen, de waarborg voor de samenhang van het beschermingssysteem van de mensenrechten in geheel Europa, of nog de versterking van het principe van juridische zekerheid.

Het Verdrag van Lissabon tot wijziging van het Verdrag betreffende de EU en van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, dat op 13 december 2007 werd ondertekend door de Staats- en Regeringsleiders, biedt een juridische basis voor de toetreding van de EU tot het EVRM.

De Assemblee stelt vast dat de politieke wil voor de toetreding duidelijk aanwezig is binnen de twee organisaties en dat het juridische kader bestaat. Vandaar dat zij tot het besluit komt dat de intentieverklaringen zich zouden moeten vertalen in de feiten.

De Assemblee richt dan ook de aanbeveling tot het Ministercomité om onmiddellijk de onderhandelingen met de EU over het toetredingsinstrument aan te vangen.

Het Europees Parlement en de nationale parlementen van alle Lidstaten worden opgeroepen om zonder verwijl de nodige toetredingsakten goed te keuren en/of te ratificeren.

Bevorderen van de studie van de Europese literatuur (Aanbeveling 1833)

In haar aanbeveling moedigt de Assemblee de overdracht aan, op alle niveaus van het onderwijsstelsel, van de Europese literatuur in al haar diversiteit en rijkdom, of het nu gaat om de klassieke werken dan wel om hedendaags literair werk.

Volgens de Assemblee, beperkt de kennis van een taal zich niet tot de beheersing ervan als communicatiemiddel. De kennis van de grote literaire werken verrijkt de reflectie en het leven zelf.

Zij meent dat het aanleren van de moedertaal en de studie van de literatuur een aanzienlijke rol spelen bij het vormen van een nationaal bewustzijn, daar waar het aanleren van andere talen en de studie van de Europese literatuur tevens kunnen bijdragen tot de vorming van een Europees burgerschap.

In haar aanbeveling doet de Assemblee onder meer een oproep tot de Lidstaten, en in het bijzonder tot hun onderwijsinstanties, om de jongeren opnieuw zin te geven om te lezen, door de bevordering van het Europees literair erfgoed in alle studierichtingen van het basis- en secundair onderwijs, en door het uitwerken van programma's die aangepast zijn aan alle niveaus.

De Assemblee spoort de Lidstaten en hun onderwijsinstanties tevens aan om voordeel te halen uit het vermenigvuldigingseffect van de nieuwe technologieën, door bijvoorbeeld informaticasites uit te werken over het Europees literair werk. Zij moedigt verder literaire vertalingen aan, zowel van klassieke als van hedendaagse werken.

De schrijver Amin Maalouf, die tijdens het debat de parlementsleden heeft toegesproken, heeft de nadruk gelegd op “de uiterst belangrijke rol van de studie van onze literatuur, indien men samenhang en een sterke bestaansreden wil geven aan het Europese project”.

De immigratie vanuit Afrika bezuiden de Sahara (Resolutie 1611)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat, begin 21ste eeuw, de migratiestromen afkomstig uit Afrika het belangrijkste aandeel vormen van de migratie richting Europa. In die context is de migratie uit het gebied bezuiden de Sahara de meest omvangrijke en vormt zij een specifiek geval met eigen kenmerken en problemen.

Zo komen de meeste migranten afkomstig uit het gebied bezuiden de Sahara in Europa binnen op illegale wijze, zelfs door hun eigen leven in gevaar te brengen, of verlengen zij hun verblijf na afloop van de geldigheid van hun visum, waardoor ook zij illegaal worden. Het merendeel van hen verzetten zich krachtadig tegen een terugkeer naar hun land van herkomst, waardoor zij grote problemen scheppen bij de overheden belast met hun uitwijzing.

Maar aan de andere kant zijn zij dan weer het slachtoffer van tal van discriminaties op het vlak van gezondheid, woning en onderwijs.

De Assemblee meent dat de Europese landen een bijzondere verantwoordelijkheid dragen ten opzichte van die migranten. Om de immigratie afkomstig uit Afrika ten zuiden van de Sahara naar Europa beter te beheren, meent de Assemblee dat het essentieel is om de volgende vier hoofdlijnen voor ogen te houden: de juiste kennis van de migratiestromen, de behandeling van specifieke migraties, de geleidelijke harmonisatie van Europese wetgevingen en, tot slot, de hulp aan Afrika en de versteviging van de banden tussen de landen van opvang en de landen van oorsprong.

Duurzame ontwikkeling en toerisme: naar een kwalitatieve groei (Aanbeveling 1835)

De Assemblee doet opmerken dat Europa de meeste toeristen ter wereld blijft aantrekken dankzij haar geschiedenis, landschappen, cultuur en levensstijl.

Met de mondialisering, die de mobiliteit in de hand werkt en reizen steeds toegankelijker maakt, zou de toeristenstroom in de komende jaren nog sterk moeten toenemen, met alle risico's van dien, zoals overbevolking, druk op de natuurlijke rijkdommen en spanningen bij de lokale bevolking.

Voor de Europese landen is het bereiken van een evenwichtige ontwikkeling zowel een uitdaging als een troef om op lange termijn de concurrentiekracht van Europa te vrijwaren. Het is dus niet de *kwantiteit* maar wel de *kwaliteit* van het toerisme dat die landen moeten nastreven, met de klemtoon op de waarde veeleer dan op het volume.

Volgens de Assemblee behoort het tot de verantwoordelijkheid van de politieke beslissingnemers om krachtdadige acties te nemen ten voordele van een kwalitatieve groei van het toerisme, gebaseerd op de principes van duurzame ontwikkeling, die zowel de bescherming van het milieu en de levenskwaliteit omhelst, alsook de culturele diversiteit, de sociale rechtvaardigheid en een economie die voor iedereen welvaart met zich meebrengt.

De Assemblee benadrukt dat de doelstelling van een kwalitatieve groei van de sector moet rusten op authenticiteit en verscheidenheid.

Zij doet een oproep tot de verantwoordelijke Europese politici om meer aandacht te hebben voor de veiligheidskwesties, het beheer van de toeristische bezetting, de bedreiging van de klimaatsverandering, alsook voor het overleg met de privé-sector.

* * * * *

Tijdens de zitting hebben de volgende personaliteiten de Assemblée toegesproken:

- **De h. Ivan Gašparovič, President van de Republiek Slowakije**
- **Mevr. Angela Merkel, Bondskanselier van Duitsland**
- **De h. Thomas Hammarberg, Commissaris voor de Rechten van de Mens van de Raad van Europa**
- **De h. Ján Kubiš, Minister van Buitenlandse zaken van Slowakije, Voorzitter van het Ministercomité**
- **Mevr. Julia Timosjenko, Eerste Minister van Oekraïne**
- **De h. Bernard Kouchner, Minister van Europese en Buitenlandse zaken van Frankrijk**
- **De h. Amin Maalouf, Schrijver**